III

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΓΝΩΜΗ 8/2020

[υποβαλλόμενη δυνάμει των άρθρων 287, παράγραφος 4, και 322, παράγραφος 1, στοιχείο α), ΣΛΕΕ]

σχετικά με την πρόταση 2020/0100 (COD) της Επιτροπής για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη δανειακή διευκόλυνση του δημόσιου τομέα στο πλαίσιο του Μηχανισμού Δίκαιης Μετάβασης *[COM(2020) 453 final]*

(2020/C 373/01)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

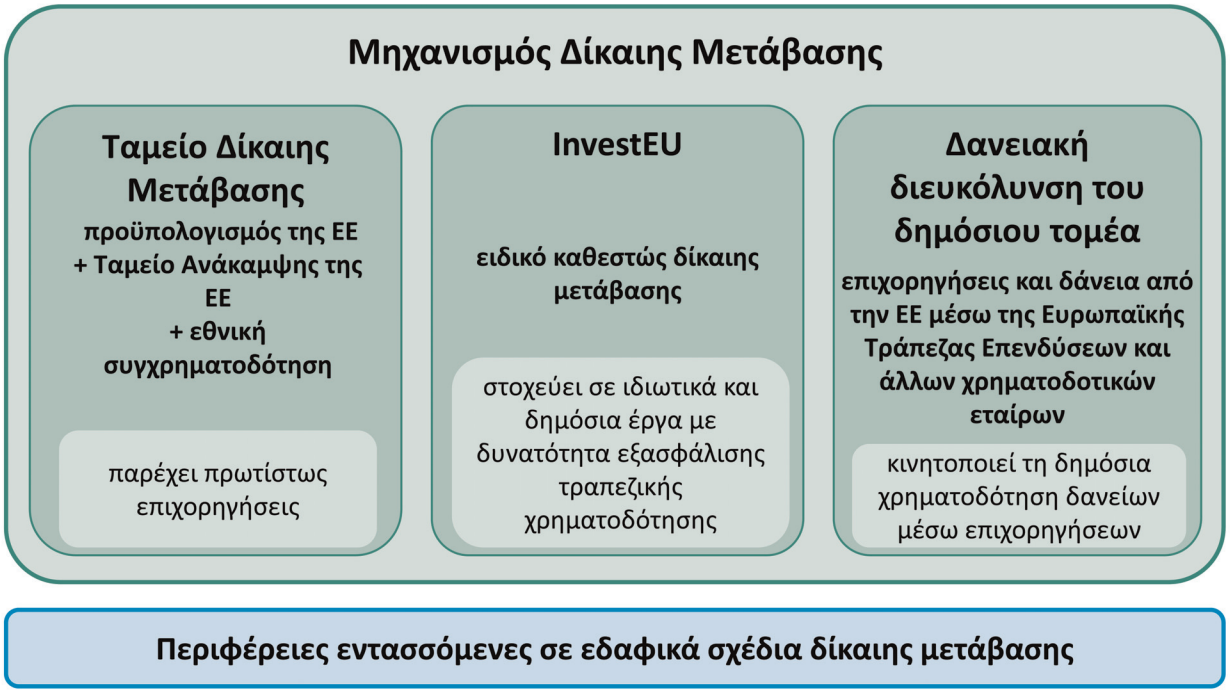
	Σημεία	*Σελίδα*
Εισαγωγή	1-6	2
Γενικά σχόλια	7-11	3
Ειδικά σχόλια	12-22	3
Ο κίνδυνος που συνεπάγεται μια επιχορήγηση δεν συνδέεται με τα έξοδα	12	3
Προσθετικότητα του μηχανισμού	13-14	3
Κλιματικός στόχος και βιωσιμότητα	15-17	4
Χρηματοδότηση της Διευκόλυνσης	18-20	4
Δείκτες επιδόσεων	21-22	5

Εισαγωγή

1. Τον Δεκέμβριο του 2019, η Επιτροπή ενέκρινε ανακοίνωση για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία [COM(2019) 640 final], σκοπός της οποίας είναι η μετατροπή της ΕΕ σε μια σύγχρονη, αποδοτική ως προς τη χρήση των φυσικών πόρων και ανταγωνιστική οικονομία, με μηδενικές καθαρές εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου το 2050, όπου η οικονομική ανάπτυξη είναι αποσυνδεδεμένη από τη χρήση πόρων και όπου κανείς και πουθενά δεν μένει στο περιθώριο. Τον Ιανουάριο του 2020, η Επιτροπή πρότεινε τη δημιουργία ενός επενδυτικού σχεδίου για την Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία, το οποίο περιλάμβανε τον Μηχανισμό Δίκαιης Μετάβασης. Ο Μηχανισμός αυτός στοχεύει στις περιφέρειες και στους τομείς που πλήττονται περισσότερο από τη μετάβαση προς την κλιματικά ουδέτερη οικονομία, παρέχοντας έναν συνδυασμό επιχορηγήσεων και επιστρεπτέων μορφών χρηματοδότησης, όπως είναι τα δάνεια, προς αντιμετώπιση των κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων της μετάβασης αυτής. Ο Μηχανισμός επικεντρώνεται στα εδαφικά σχέδια δίκαιης μετάβασης και βασίζεται σε τρεις χρηματοδοτικούς πυλώνες (βλέπε γράφημα 1).

Γράφημα 1

Προτεινόμενη δομή του Μηχανισμού Δίκαιης Μετάβασης

Πηγή: ΕΕΣ, βάσει στοιχείων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

2. Η δανειακή διευκόλυνση του δημόσιου τομέα (εφεξής «η Διευκόλυνση») αποτελεί τον τρίτο πυλώνα του Μηχανισμού Δίκαιης Μετάβασης. Θα αποτελείται από μία συνιστώσα επιχορήγησης, αξίας 1,5 δισεκατομμυρίων ευρώ από τον προϋπολογισμό της ΕΕ, και μια συνιστώσα δανείου, ύψους έως και 10 δισεκατομμυρίων ευρώ σε ιδίους πόρους από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και πιθανώς από άλλους χρηματοδοτικούς εταίρους. Σύμφωνα με την Επιτροπή [1], η Διευκόλυνση αναμένεται να κινητοποιήσει δημόσιες επενδύσεις αξίας μεταξύ 25 και 30 δισεκατομμυρίων ευρώ την περίοδο 2021-2027.

3. Η Διευκόλυνση αποτελεί ένα είδος «συνδυαστικού μηχανισμού», που ορίζεται ως ένα πλαίσιο συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και, ενδεικτικά, αναπτυξιακών ή άλλων δημόσιων χρηματοδοτικών ιδρυμάτων, με σκοπό τον συνδυασμό μη επιστρεπτέων (επιχορηγήσεις) και επιστρεπτέων μορφών στήριξης (δάνεια) [2].

4. Ειδικός στόχος της Διευκόλυνσης είναι η αύξηση των επενδύσεων του δημόσιου τομέα, προς κάλυψη των αναπτυξιακών αναγκών των περιφερειών της ΕΕ που προσδιορίζονται στα εδαφικά σχέδια δίκαιης μετάβασης, οι οποίες απορρέουν από τις προκλήσεις της μετάβασης σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία. Το σχέδιο κανονισμού προτείνει την επίτευξη του στόχου αυτού με τη διευκόλυνση της χρηματοδότησης έργων που δεν παράγουν επαρκή ροή ιδίων εσόδων και που δεν θα χρηματοδοτούνταν χωρίς το στοιχείο της στήριξης μέσω επιχορηγήσεων από τον προϋπολογισμό της Ένωσης. Το στοιχείο των επιχορηγήσεων, λόγου χάριν, θα βοηθούσε έναν δημόσιο φορέα να χρηματοδοτήσει ένα έργο που διαφορετικά δεν θα υλοποιούνταν (εν πάση περιπτώσει, όχι στην ίδια έκταση) ή θα καθυστερούσε λόγω δημοσιονομικών περιορισμών.

[1] Βλέπε σ. 22 της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με το επενδυτικό σχέδιο για μια βιώσιμη Ευρώπη [COM(2020) 21 final].
[2] Άρθρο 2 του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, Ιούλιος 2018.

5. Μολονότι και οι τρεις πυλώνες στοχεύουν στις ίδιες περιφέρειες και εδάφη που εντάσσονται στα εδαφικά σχέδια δίκαιης μετάβασης, καθένας τους οφείλει, κατ' αρχήν, να στοχεύει σε έργα με διαφορετικές χρηματοδοτικές ανάγκες. Το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης (πρώτος πυλώνας) υποστηρίζει δημόσια έργα πρωτίστως μέσω επιχορηγήσεων. Το πρόγραμμα InvestEU (δεύτερος πυλώνας) μπορεί να υποστηρίζει δημόσιες και ιδιωτικές επενδύσεις που παράγουν επαρκή έσοδα ώστε να μπορούν να λάβουν τραπεζική χρηματοδότηση. Η Διευκόλυνση (τρίτος πυλώνας) χρηματοδοτεί έργα του δημόσιου τομέα που παράγουν δικές τους ροές εσόδων, τα οποία ωστόσο δεν επαρκούν να καλύψουν τα έξοδα της επένδυσης.

6. Η νομική βάση της πρότασης της Επιτροπής επιβάλλει τη διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο (ΕΕΣ) ([3]) και, ως εκ τούτου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ζήτησαν από το ΕΕΣ να γνωμοδοτήσει. Η παρούσα γνώμη ικανοποιεί την απαίτηση διαβούλευσης. Περιορίζεται στην πρόταση της δανειακής διευκόλυνσης του δημόσιου τομέα στο πλαίσιο του Μηχανισμού Δίκαιης Μετάβασης και συμπληρώνει και επαναλαμβάνει ορισμένα σημεία της γνώμης μας 5/2020 σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής για τη θέσπιση του Ταμείου Δίκαιης Μετάβασης [COM(2020) 22 final].

Γενικά σχόλια

7. Για την επίτευξη της μετάβασης της ΕΕ σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία μέχρι το 2050 θα απαιτηθούν σημαντικές επενδύσεις σε ολόκληρη την ΕΕ. Η στήριξη που παρέχει η ΕΕ προκειμένου να εξασφαλίσει ότι αυτή η μετάβαση είναι θεμιτή και δίκαιη πρέπει να στοχεύσει στις περιφέρειες που πλήττονται περισσότερο και να διοχετευθεί εκεί όπου θα έχει τον μεγαλύτερο αντίκτυπο.

8. Οι αιτιολογικές σκέψεις 1 και 5 της πρότασης συνδέουν τη Διευκόλυνση με την Πράσινη Συμφωνία, ως τρόπο ανταπόκρισης στις κλιματικές και περιβαλλοντικές προκλήσεις, προκειμένου να υποστηριχθεί η μετάβαση της ΕΕ σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία. Ωστόσο, στο σχέδιο κανονισμού δεν αποτυπώνεται σαφής σχέση με τις κλιματικές φιλοδοξίες της ΕΕ.

9. Επισημάναμε ότι η Επιτροπή δεν πραγματοποίησε εκ των προτέρων αξιολόγηση ούτε εκτίμηση επιπτώσεων, όπως απαιτεί το άρθρο 209 του δημοσιονομικού κανονισμού, το οποίο αναφέρει ότι οι συνδυαστικές πράξεις πρέπει να βασίζονται σε εκ των προτέρων αξιολογήσεις ή εκτιμήσεις επιπτώσεων που περιλαμβάνουν εξηγήσεις σχετικά με το είδος της επιλεγόμενης χρηματοοικονομικής πράξης, λαμβάνοντας υπόψη τους επιδιωκόμενους στόχους πολιτικής, τους συνδεόμενους χρηματοοικονομικούς κινδύνους και την εξοικονόμηση για τον προϋπολογισμό. Μια τέτοια ανάλυση θα αποσαφήνιζε τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή αποφάσισε να χρησιμοποιήσει συνδυαστική στήριξη για τον τρίτο πυλώνα του Μηχανισμού Δίκαιης Μετάβασης και θα καθόριζε τα προς αντιμετώπιση ζητήματα, το ύψος της αναγκαίας χρηματοδότησης, την προστιθέμενη αξία από την εμπλοκή της ΕΕ και τις επιπτώσεις που αναμένονται από τις διαφορετικές επιλογές.

10. Δεδομένου ότι, εν προκειμένω, δεν εκπονήθηκε εκτίμηση επιπτώσεων ούτε εκ των προτέρων αξιολόγηση, δεν είναι σαφές κατά πόσον υπάρχει πραγματική ζήτηση για τη Διευκόλυνση και ποια θα ήταν η αποτελεσματικότητά της. Υπό αυτές τις συνθήκες, θα ήταν σκόπιμο η Επιτροπή να αναλύσει περαιτέρω και να δώσει συνέχεια σε αυτούς τους άγνωστους παράγοντες στην ετήσια έκθεσή της σχετικά με τα χρηματοδοτικά μέσα, σύμφωνα με το άρθρο 250 του δημοσιονομικού κανονισμού.

11. Η πρόταση προβλέπει την παροχή χρηματοδότησης σε περιφέρειες και εδάφη που έχουν ήδη λάβει χρηματοδότηση για αναπτυξιακές ανάγκες που συνδέονται με τους κλιματικούς στόχους της ΕΕ, περιλαμβανομένης ειδικής για τον σκοπό αυτό ενωσιακής χρηματοδότησης. Μέχρι στιγμής, δεν έχουμε εντοπίσει κάποια συνολική ανάλυση των όσων έχουν επιτευχθεί στις περιφέρειες αυτές χάρη στην προηγούμενη χρηματοδότηση από την ΕΕ, ή των αναγκών που εξακολουθούν να υπάρχουν. Κατά τη γνώμη μας, πρόκειται για ένα σημαντικό ζήτημα που πρέπει να αναλυθεί στα σχέδια δίκαιης μετάβασης.

Ειδικά σχόλια

Ο κίνδυνος που συνεπάγεται μια επιχορήγηση δεν συνδέεται με τα έξοδα

12. Προκειμένου να μειωθεί η οικονομική επιβάρυνση των δικαιούχων για την επιστροφή των δανείων, οι επιχορηγήσεις στο πλαίσιο της Διευκόλυνσης θα έχουν τη μορφή χρηματοδότησης που δεν θα συνδέεται με συγκεκριμένα έξοδα των έργων. Η συνιστώσα επιχορήγησης θα αποτελεί μέχρι και το 15 % του δανείου (μέχρι και το 20 % στις λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες). Σύμφωνα με το άρθρο 8, στοιχείο β), του σχεδίου κανονισμού, τα έργα δεν μπορούν να λαμβάνουν στήριξη στο πλαίσιο άλλων προγραμμάτων της ΕΕ. Η διάταξη αυτή περιορίζει τον κίνδυνο διπλής χρηματοδότησης από την ΕΕ. Κατά τη γνώμη μας, ωστόσο, η τεχνική βοήθεια και οι συμβουλευτικοί πόροι θα μπορούσαν να εξαιρεθούν από την υποχρέωση που τίθεται στο προαναφερόμενο άρθρο, προκειμένου να καταστούν δυνατές συνεργίες με άλλα προγράμματα της ΕΕ που υποστηρίζουν την προετοιμασία και την υλοποίηση επιλέξιμων έργων.

Προσθετικότητα του μηχανισμού

13. Σύμφωνα με το άρθρο 8, στοιχείο δ), της πρότασης, η Διευκόλυνση μπορεί να υποστηρίζει μόνο έργα που δεν παράγουν επαρκή ροή ιδίων εσόδων που θα τους επέτρεπε να χρηματοδοτούνται χωρίς ενωσιακή στήριξη. Κατ' αυτό τον τρόπο, η Διευκόλυνση θα μπορούσε να αυξήσει την οικονομική προσιτότητα των έργων, γεγονός που με τη σειρά του θα επέτρεπε στους δικαιούχους να αναλάβουν την υλοποίησή τους συντομότερα και στο πλήρες εύρος τους. Κατά τη γνώμη μας, η απαίτηση αυτή είναι αναγκαία, προκειμένου να αποτραπεί η αντικατάσταση της πιθανής στήριξης και των σχετικών επενδύσεων από άλλες δημόσιες ή ιδιωτικές πηγές και να εξασφαλιστεί τοιουτοτρόπως η προσθετικότητα που ορίζεται στο άρθρο 209, παράγραφος 2, στοιχείο β), του δημοσιονομικού κανονισμού.

([3]) Άρθρο 322, παράγραφος 1, στοιχείο α), της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

14. Είναι σημαντικό η Επιτροπή να επαληθεύει και να εφαρμόζει αυτή την προϋπόθεση της μη παραγωγής επαρκούς ροής ιδίων εσόδων, προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι όλα τα επιλεγόμενα έργα ικανοποιούν την απαίτηση προσθετικότητας, όπως αυτή ορίζεται ανωτέρω.

Κλιματικός στόχος και βιωσιμότητα

15. Στη σκέψη 14 της αιτιολογικής έκθεσης της πρότασης αναφέρεται ότι οι ειδικές προϋποθέσεις επιλεξιμότητας και τα κριτήρια ανάθεσης θα πρέπει να καθορίζονται στα προγράμματα εργασίας και στις προσκλήσεις υποβολής προτάσεων. Η απαίτηση αυτή, ωστόσο, δεν αποσαφηνίζεται περαιτέρω στα άρθρα του σχεδίου κανονισμού. Κατά τη γνώμη μας, ο καθορισμός μιας σειράς βασικών ή γενικών απαιτήσεων σε επίπεδο ΕΕ θα συνέβαλλε στην εξασφάλιση της αποτελεσματικότητάς της σε περιπτώσεις κατά τις οποίες η ζήτηση υπερβαίνει τις διαθέσιμες εθνικές επιχορηγήσεις. Συγκεκριμένα, στις απαιτήσεις θα μπορούσαν να συγκαταλέγονται τα εξής:

— το έργο πρέπει να αφορά ανάγκες που καθορίζονται στα εδαφικά σχέδια δίκαιης μετάβασης·

— οι επιχορηγήσεις πρέπει να συντελούν στο να καθίσταται το έργο οικονομικά προσιτό για τον δικαιούχο·

— το έργο πρέπει να συμβάλλει στους κλιματικούς στόχους της ΕΕ.

16. Επιπλέον, οι προϋποθέσεις της Διευκόλυνσης πρέπει να συνδέονται στενότερα με την επίτευξη των κλιματικών στόχων της ΕΕ, χρησιμοποιώντας, λόγου χάριν, τα κριτήρια που έχουν καθοριστεί από την ταξινομία της ΕΕ ([4]) για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η Επιτροπή οφείλει να εκτιμήσει το κατά πόσον μια επένδυση είναι περιβαλλοντικά βιώσιμη. Κατ' αυτό τον τρόπο θα εξασφαλιζόταν επίσης ότι η Διευκόλυνση δεν θα υποστηρίζει δραστηριότητες που οδηγούν σε καθαρή αύξηση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου.

17. Επιπλέον, το σχέδιο κανονισμού δεν περιλαμβάνει καμία προϋπόθεση που να ορίζει ότι τα έργα πρέπει να πληρούν την αρχή του «μη βλάπτειν», ιδίως όσον αφορά την κλιματική αλλαγή. Από τη Διευκόλυνση πρέπει επίσης να αποκλείονται οι δραστηριότητες που δεν είναι επιλέξιμες για το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης ([5]), στις οποίες συγκαταλέγονται συγκεκριμένα οι επενδύσεις που αφορούν την παραγωγή, την επεξεργασία, τη διανομή, την αποθήκευση και την καύση ορυκτών καυσίμων. Αυτό προτείνεται προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι η Διευκόλυνση δεν υποστηρίζει επενδύσεις σε άλλες, λιγότερο ρυπογόνες, υποδομές για ορυκτά καύσιμα, κάτι που δεν θα συνέβαλλε στην επίτευξη του στόχου της κλιματικής ουδετερότητας. Επίσης, κατ' αυτό τον τρόπο, έργα που απορρίπτονται στο πλαίσιο του άρθρου 5 του κανονισμού σχετικά με το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης δεν θα μπορούν να υποβάλλονται εκ νέου και να χρηματοδοτούνται από τη Διευκόλυνση.

Χρηματοδότηση της Διευκόλυνσης

18. Η Επιτροπή προτείνει τη χρηματοδότηση της συνιστώσας επιχορήγησης κατά το μεγαλύτερο μέρος της από το προβλεπόμενο πλεόνασμα της πρόβλεψης για την εγγύηση από τον προϋπολογισμό, που θεσπίζεται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Στρατηγικών Επενδύσεων (ΕΤΣΕ) ([6]). Ο κανονισμός του ΕΤΣΕ ορίζει ότι μέχρι και το 35 % (ή 9,1 δισεκατομμύρια ευρώ) από την εγγύηση του προϋπολογισμού, ανερχόμενη σε 26 δισεκατομμύρια ευρώ, θα διατεθεί σε ειδικό για τον σκοπό αυτό ταμείο εγγυήσεων, προκειμένου να αποφεύγεται η άμεση προσφυγή στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Η Επιτροπή υπολόγισε (βάσει στοιχείων της ΕΤΕπ διαθέσιμων στις 31 Δεκεμβρίου 2019) ότι οι πιθανές ζημίες του συνολικού χαρτοφυλακίου θα είναι χαμηλότερες αυτού του διατεθέντος ποσού, και ότι το ποσό του ενός και πλέον δισεκατομμυρίου ευρώ που δεν θα απορροφηθεί από το ταμείο εγγυήσεων μπορεί να ανακατανεμηθεί υπέρ της Διευκόλυνσης.

19. Η Επιτροπή προέβη σε αυτό τον υπολογισμό βασιζόμενη σε μια σειρά παραδοχών πριν από την κρίση της πανδημίας της COVID-19. Ωστόσο, η εν λόγω κρίση μπορεί να επηρεάσει άμεσα σημαντικό αριθμό δικαιούχων δανείων της ΕΤΕπ εξασφαλιζόμενων με εγγύηση του ΕΤΣΕ και, συνεπώς, τα επόμενα χρόνια να υπάρξει αύξηση του αριθμού των καταπτώσεων εγγυήσεων.

20. Σε προηγούμενη γνώμη μας σχετικά με το ΕΤΣΕ ([7]) αναφέραμε ότι η μείωση του συντελεστή προβλέψεων από 50 % σε 35 % με την τροποποίηση του κανονισμού του ΕΤΣΕ (ΕΤΣΕ 2.0) αύξησε τον κίνδυνο το ποσό που διατέθηκε στο ταμείο εγγυήσεων να αποδειχθεί ανεπαρκές και να καταπέσουν εγγυήσεις που θα κληθεί να καλύψει άμεσα ο προϋπολογισμός. Προκειμένου να διατηρήσουμε μια συνετή προσέγγιση όσον αφορά τον περιορισμό του συνολικού χρηματοδοτικού ανοίγματος στις σημαντικές ενδεχόμενες υποχρεώσεις της εγγύησης του ΕΤΣΕ, θεωρούμε ότι χρειάζεται μια επικαιροποιημένη ανάλυση, η οποία να επιβεβαιώνει ότι το ποσό του ενός δισεκατομμυρίου ευρώ μπορεί να διατεθεί υπέρ της Διευκόλυνσης.

([4]) Όπως αυτά καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2020/852 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 198 της 22.6.2020, σ. 13).
([5]) Άρθρο 5 της πρότασης για τη δημιουργία του Ταμείου Δίκαιης Μετάβασης [COM(2020) 22].
([6]) Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1017 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 169 της 1.7.2015, σ. 1).
([7]) Γνώμη 2/2016: «Η πρόταση παράτασης και επέκτασης του ΕΤΣΕ είναι πρόωρη» (ΕΕ C 465 της 13.12.2016, σ. 1).

Δείκτες επιδόσεων

21. Στο παράρτημα του σχεδίου κανονισμού αναφέρονται ορισμένοι βασικοί δείκτες. Πρόκειται κατά κύριο λόγο για δείκτες εκροής (π.χ. όγκος δανείων που υπογράφηκαν, αριθμός έργων ανά τομέα). Σε αντίθεση με το σχέδιο κανονισμού σχετικά με το Ταμείο Δίκαιης Μετάβασης, το οποίο επιδιώκει παρόμοιους στόχους με τη Διευκόλυνση, η εν προκειμένω πρόταση δεν περιλαμβάνει χωριστούς δείκτες αποτελέσματος, ούτε καθορίζει δείκτες εκροής που να αφορούν τον κοινωνικό και οικονομικό αντίκτυπο της μετάβασης σε μια κλιματικά ουδέτερη οικονομία. Ομοίως, δεν προβλέπεται η υποχρέωση καθορισμού μιας τιμής βάσης και μιας τιμής-στόχου για αυτούς τους δείκτες. Επίσης δεν υπάρχουν δείκτες που να αφορούν τον περιβαλλοντικό αντίκτυπο της μετάβασης, ούτε δείκτες που να παρέχουν σαφείς πληροφορίες σχετικά με τον στόχο της υποστήριξης της απομάκρυνσης από τομείς υψηλής έντασης άνθρακα. Οι δείκτες αυτοί θα μπορούσαν να καθοριστούν άμεσα στο παράρτημα του σχεδίου κανονισμού, ή υποχρέωση καθορισμού τους θα μπορούσε να προβλέπεται στο άρθρο 14, παράγραφος 3.

22. Από τους προτεινόμενους δείκτες, μόνον ο βασικός δείκτης επιδόσεων 4 (αριθμός έργων που λαμβάνουν στήριξη) αναλύεται περαιτέρω ανά περιφέρεια και έδαφος περιλαμβανόμενα σε εδαφικό σχέδιο δίκαιης μετάβασης. Για την αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής της Διευκόλυνσης, κρίνεται σκόπιμο όλοι οι προτεινόμενοι δείκτες, περιλαμβανομένων των ποσών των επιχορηγήσεων και των δανείων, να αναλύονται περαιτέρω ανά περιφέρεια, όπου συντρέχει περίπτωση.

Η παρούσα γνώμη εγκρίθηκε από το Ελεγκτικό Συνέδριο στο Λουξεμβούργο, κατά τη συνεδρίασή του της 24ης Σεπτεμβρίου 2020.

Για το Ελεγκτικό Συνέδριο
Klaus-Heiner LEHNE
Πρόεδρος